

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ
ОДЕЉЕЊЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Посл.бр. К-По₂ 40/2010

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

Са главног претреса од 07.септембра 2010. године

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан, да констатујемо ко је данас на претресу.

КОНСТАТУЈЕ СЕ да су на главни претрес приступили:

- заменик тужиоца за ратне злочине Душан Кнежевић,
- оптужени Станко Вујановић, доведен из КПЗ Сремска Митровица где је на издржавању казне пре правноснажности пресуде овога суда у другом предмету и,
- бранилац Мирослав Перковић,

Судско веће је у истом саставу. За данас смо имали заказан видео линк са Хрватском међутим, госпођа Рената која ради у режији обавестила је нашу режију да нису у могућности да успоставе видео конференцијску везу због неке грешке и због неке неисправности њиховог апарата, тако да ћемо тај део морати да одложимо за неки други пут а за данас смо позвали и сведоке-оштећену Блаженку Север и вештака др.Ђорђа Алимпијевића који ће доћи негде око 11 сати. Овде је данас Блаженка Север па ћу да вас замолим да је позовете из Службе за помоћ и подршку.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се претрес одржи

Доказни поступак

Сведок БЛАЖЕНКА СЕВЕР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан. Блаженка Север?

СВЕДОК ОШТ.БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Позвали смо вас данас као сведока, претходно ћу узети ваше податке, ви сте саслушавани 24 рујна, односно 24. септембра 2009.године.

СВЕДОК ОШТ.БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тада сте дали своје податке, да ли ту има неких измена у погледу вашег боравишта, занимања, тако?

СВЕДОК ОШТ.БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема.

Сведок Блаженка Север са подацима као на записнику од 24.09.2009.године, упозорена, опоменута,

Позвали смо вас као сведока, као сведок дужни сте да говорите истину, лажно сведочење је кривично дело, морате да нам кажете све што знате, не смете ништа да прећутите.

СВЕДОК ОШТ.БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја вас сада позивам, можете да ускратите одговор на питања која би вас и вама блиска лица изложила тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу. Ја вас позивам да ако хоћете положите заклетву. Овде се полаже заклетва.

Након што је положила заклетву исказује:

Понављајте за мном, ако ту испред вас нема, погледајте да ли ту има неки папир на коме је текст заклетве.

СВЕДОК ОШТ.БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Има.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има, прочитајте молим вас ту заклетву ако можете.

СВЕДОК ОШТ.БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питана, говорити само истину и да ништа од онога што ми није познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што ми је познато.

СВЕДОК ОШТ.БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Што ми је познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро хвала вам, позвали смо вас због догађаја у коме сте ви повређени из '91.године из септембра месеца, ви сте о томе причали до сада неколико пута, па ћете ми рећи прво да ли остајете при тим исказима или не, и који је од тих исказа најтачнији.

СВЕДОК ОШТ.БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је оно што је било тог 24.септембра 2009.године, да ли је то било детаљно?

СВЕДОК ОШТ.БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Колико је мени познато да сам све детаљно рекла у мом сјећању све онако како сам доживјела и како сам запамтила све сам рекла истину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хоћете онда нама сада да испричате шта се десило?

СВЕДОК ОШТ.БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Из почетка све?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте шта се десило, која је то улица у којој се све то десило, која је то улица у којој се све то десило, како је изгледало у Вуковару у то доба, шта се десило и са осталим људима који су били у подруму?

СВЕДОК ОШТ.БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Добро. Како видите то је било 14.09.'91., од тада смо већ негдје око три тједна смо већ боравили у

подруму и већ су се догађала ратна збивања. Моја кућа се налазила у улици Другога конгреса КПЈ, што је било паралелно са улицом тадашњом Светозара Марковића, у мојој улици може се рећи да су биле хрватска одбрана, а у улици Светозара Марковића да су се више водиле непријатељске припреме и борбе. Три тједна како већ нисам ишла радити у подруму смо били ноћили, излазили, било је дана кад је било мирно, било је кад је било више борби, знало се догодити да изађем ван из куће, да снајпери се јављају, али тог дана кад се то догодило, ноћ прије тога је била мирна. Ја сам отишла у град, купила сам што треба и вратила сам се. Дошао је мој сусјед који је преко пута мене становао, иначе су кад је било немира боравили код нас у подруму јер нису имали у кући подрум.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се зове он?

СВЕДОК ОШТ.БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Лукетић Адам и Лукетић Ројка. Замолио ме да идем да помогнем његовој Лукетић Ројки супруги која је чистила неке кокоши, а слабијег вида, јер је хтио да скуха сутрадан чобанац за хрватску гарду. Ја сам прешла преко, док сам ушла у двориште чула сам једну гранату, другу гранату, ја сам од страха ту посуду с тим кокошима узела и претрчала цесту, ушла сам у подрум у којем је била моја бака, стара 87 година, тамо смо већ боравили кажем негде око двадесетак дана. За мном су дотрчали исто Адам и Ројка, после тога је дошао мој муж, он је био вани, а испред наше куће, како се улазило у гаражу било је од врећа направљен заклон где се по ноћи чувала стража. Кад смо ушле унутра чуо се зрачни напад, авиони су бомбардирани, трчала сам по подруму, нисам знала гдје да станем, то се мало смирило, чули су се тенкови, не могу рећи број, али пуно их је било сигурно преко 20 тенкова је пролазило покрај наше куће, још и данас чујем ту шкрипу. Иза тих тенкова почела је, ишла је пешадија, ушли су њих четворица код нас у подрум, нормално пуцало се на све стране, није био мир, ушли су, двојицу сам познала, имали су униформе ЈНА и завезане бијеле траке на раменима, то је био Миленко Окановић и Слободан Загрецки које сам ја познавала, заједно су радили у творници гдје и ја и мој муж. Другу двојицу нисам знала, био је један младић, плакао је, био је рањен, молио ме «тета молим те помози ми, рањен сам», нормално да сам му пружила прву помоћ, они ништа нису говорили, шутке су изашли ван. За њима су дошли друга двојица, један непознати и Станко Вујановић којег сам познавала од дјетињства, његови родитељи су исто тако радили у творници код нас. Станка сам видјела, па не могу рећи точно колико дана пре свих тих догађаја, стајао је на средини цесте код нас, с једним човјеком је разговарао, имала сам осјећај да нешто расправљају и показују по нашој улици. Они су ушли, били су наоружани, потјерали су мога мужа и мога сусједа Адама горе, јер како смо били у подруму, отјерали су их горе према приземљу, према кући, не знам докле, а Станко је рекао овоме

другоме недај тој младој жени да изађе ван, и гурнули су ме у просторију у коју смо били ми, јел тај подрум је имао више просторија, била је гаража па ходник, па још једна као сам летњу кухињу користила, изнад тога се ишло горе према становању, према приземљу и кату. Ја сам кад сам то, нормално нисам била мирна, дизала сам се да излазим ван, гурнули су ме опет унутра и опет сам видјела како мога мужа и Адама проводе натраг према гаражи. У томе моменту чула сам пуцње и док сам се окренула испред себе сам овако угледала бомбу. Бомба је експлодирала и ја се сјећам како сам летила према горе и рекла сам дјете моје остаћеш сам, јер сам била свјесна да су ми мужа убили. И више ништа не знам, у једном моменту чула сам сусједу Ројку како ме зове «Блаженка, Блаженка дај ми воде», ја сам се окренила, она је овако сједила, видела сам да јој је нога од колена разнешена, ништа нисам могла, вратила сам се главу натраг, опет сам изгубила свјест, након једног времена чула сам како се говори «ау, бог те, шта је ово», ништа не знам, само сам опет чула врата од аутомобила да су залупљена и опет сам дошла на трен к себи, видјела сам да сам у некој просторији гдје леже на креветима рањеници, изнад мене је био доктор и медицинска сестра, опет сам изгубила свјест. Кад сам дошла к себи, мало на трен, само сам осјетила зрак и вјетар, рекли су ви сте доведени на ВМА, како вам је име, ја сам рекла ја сам Блаженка Север, и друго ништа не знам. Тек након три, четири дана кад сам мало почела више долазит к себи онда сам питала зашто су ми очи завезане, рекли су па јел ви видите, рекли сам да видим, нисам била свјесна да видим само на једно око, јел мјесец дана се нисам могла ни покренути у кревету. Тамо сам лијечена до 02.12.'91. Онда сам изашла из болнице, гдје сам имала ту родбину и преко које сам отишла у Босну и вратила се у Хрватску и нашла свог сина који је био иначе у Аустрији, јер се све то догађало, као студент је отишао тамо и онда смо се нашли у Хрватској и тамо сам и данас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли има још нечег чега се сећате? Када сте сазнали да вам је муж настрадао?

СВЕДОК ОШТ.БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Ја о томе свему нисам причала док нисам изашла из Србије, нигдје, кад су ме питали у Београду јел шта знам, ја сам само рекла да знам да сам рањена од експлозије бомбе и да ништа друго. После кад сам дошла у Хрватску онда сам слушала од других како су их, то је била субота, да су у понедељак скупљали рањенике, да је 28 убијено тај дан у нашој улици, да су их скупљали, заматали у деке и возили и све сахранили у једној гробници. Кад је почела опет та, после пада Вуковара кад је то све гдје је ко знао гдје је, гробнице су испражњене и била је комисија из Београда која је снимала, ја сам '97., видјела те слике кад су дошле у Загреб и тамо сам препознала слику мога мужа, и Ројке и мога сусједа, код преношења након три мјесеца. То је све што сам ја, после тога је била идентификација, ексхумација и све друго. Онда сам дознала

још неку ствар, да мој муж није само страдао од ватреног оружја, него да му је пререзан врат, што сам видјела кад сам видјела те слике из Београда, кад су, није ми било јасно како је могло од оног узбуђења и све, само сам видјела рану на врату, а није ми пало на памет да би то могло бити од ножа. После сам негдје, после сам чула друге приче, не могу рећ да сам видјела, али сам то чула и то се види на фотографији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, замолићу вас још да нам, правили сте приликом давања прошлог исказа скицу.

СВЕДОК ОШТ.БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте правили скицу када сте прошли пут давали исказ.

СВЕДОК ОШТ.БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ту сте означили неке просторије у том подруму, па у наставку овога, у склопу тог вашег исказа да погледамо ако можемо ову скицу овде преко документ камере сви, да нам објасните још једном шта је шта и да нам на тој скици ако можете означите где је ваша улица, где је Светозара Марковића.

СВЕДОК ОШТ.БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Може, може.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли може режија сада да нам пусти слику документ камере, да ли можете оптужени молим вас да пређете негде тако да можете да пратите на монитору. Само да видимо да ли ради документ камера. Сад ја претпостављам да би ви требали да дођете овде код документ камере, да нам овде показујете. Да ли могу да вас замолим да дођете овде, па да нам овде на овоме показујете шта је то.

СВЕДОК ОШТ.БЛАЖЕНКА СЕВЕР: То је улица која је ишла од «Вутекса» према Петровцима, значи улица Другог конгреса КПЈ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде где пише значи улица, то је Другог конгреса?

СВЕДОК ОШТ.БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Да, тако, е сад паралелно с том улицом, значи то је било с лијеве стране, онда има с друге стране су куће и одмах сучељавале куће, вртови у вртове, куће у куће, гдје је паралелно улица Светозара Марковића с том улицом и сад на пример ту негде 300 до 500 метара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад то не видимо уопште, то не видимо.

СВЕДОК ОШТ.БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Горе од моје куће су се те две улице сучељавале и ту је била хрватска стража а са ове стране је била, ту су били паравојна та, они су ту били, јер ја знам ту моји родитељи живе у том делу па зато добро познајем тај дио града.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете то моћи после да додате на ову скицу. Јел можете да додате то после на скицу?

СВЕДОК ОШТ.БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Не разумем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да додате после то на скицу ту Светозара.

СВЕДОК ОШТ.БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Може, може, нема проблема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И овде ове просторије, значи овде пише просторија вашег страдања и тако.

СВЕДОК ОШТ.БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Ту је била гаража, ту су ушли, а ја сам била у овој просторији, ево ту точно где сам нацртана, ова точка, ту сам стајала иза тих врата, бомба је била овдје негде пала, а ја сам видјела, како сам отворила та врата и хтјела сам изаћ, ја сам видјела како мога супруга и Адама се води горе, под претњом оружја и после тога се враћају ту, и чула сам пуцње и у томе моменту је и бомба дошла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи ово степенице на горе ту су практично тим правцем су водили ваше.

СВЕДОК ОШТ.БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Ту су на горе степенице, а овде је ту можда ево метар од ових до ових врата, овдје како се улази у ову просторију, то је можда један метар, био ми толико већ се улазило у гаражу овдје с ове стране, а они су ушли с ове стране у гаражу и онда су их потерали ту према горе, а нас овдје унутра, у ствари моја бака је баш ту сједила, кажем 87 година је имала, није се могла кретати а крај ње је сједила ту Ројка, и ту је она, оне су од експлозије бомбе Ројка је још давала знакове живота кад сам то дошла к себи, али моја бака више не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад ја све ово понављам да бисмо евидентирали и речима ово што ви показујете. Значи од места где пише улица у гаражу ушли су ти војници, јел тако?

СВЕДОК ОШТ.БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вас утерали у просторију која се зове просторија мог страдања, а у правцу степеница на горе повели Адама и вашег мужа.

СВЕДОК ОШТ.БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Да, и мога мужа и опет их вратили натраг.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И затим их вратили у део?

СВЕДОК ОШТ.БЛАЖЕНКА СЕВЕР: У гаражу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У гаражу.

СВЕДОК ОШТ.БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Да и ја сам, стално кажем хтјела сам излазит, сваки пута ме се гурнуло унутра и у то време кажем, док сам видјела да њих ту воде, у то вријеме је и бачена бомба и експлодирала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У делу које се зове просторија мог страдања, ви сте једном затамљеном тачком обележили место где сте се налазили ви, јел тако?

СВЕДОК ОШТ.БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Да, где сам се налазила ја. А ту су се налазиле моја сусједа и моја бака, то је био прозор и тог момента кад сам ја била дошла к себи ја сам видјела да тог прозора више нема и та врата су избачена вани, видјела сам да ја лежим на тим вратима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, око дела значи где пише подрум, означен је кревет на коме су тачкама, јел тако, круговима означене.

СВЕДОК ОШТ.БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Да, то су биле моја сусједа и бака.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ваша бака и ваша комшиница.

СВЕДОК ОШТ.БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и сада вас молим да нам означите дакле Светозара Марковића улицу, улицу Другог конгреса која практично овде где пише улица то је улица Другог конгреса, и да се ту доле потпишете и да ставите данашњи датум. Е хвала вам, сада се молим вас вратите. Реците нам још пре него што кренемо на ову фазу поступка где вам странке постављају питања. Да ли се придружујете кривичном гоњењу и да ли имате одштетни захтев, да ли тај одштетни захтев сада у овој фази можда и опредељујете?

СВЕДОК ОШТ.БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да ли се придружујете кривичном гоњењу, да ли постављате одштетни захтев?

СВЕДОК ОШТ.БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Да, постављам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Постављате?

СВЕДОК ОШТ.БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли га опредељујете, његову висину или не?

СВЕДОК ОШТ.БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Не, како буде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, сада ће вам прво питања постављати заменик тужиоца.

СВЕДОК ОШТ.БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли можете да се сетите, да нам кажете, како је изгледао или како су изгледала та два војника или та два лица која улазе касније, међу којима Ви једног не препознајете, а за другог кажете да се зове Станко Вујановић, да ли можете да их опишете како су били обучени, како су изгледали?

СВЕДОК ОШТ.БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Обучени су били у униформи ЈНА.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли можете да определите, да ли су то биле једнобојне или шарене униформе?

СВЕДОК ОШТ.БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Једнобојне зелене униформе како су се некада носиле.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, реците ми, овај, да ли се сећате, како је изгледао Станко Вујановић тада, како је изгледао, коса, брада, бркови?

СВЕДОК ОШТ.БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Био је тамне косе, још онда, имао је и браду, имао је црну браду, сећам се.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А коса, колике је била дужине, да ли можете да кажете, краћа, дужа, средња?

СВЕДОК ОШТ.БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Нормална, тако мало нешто, не могу баш оно тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само речима то што показујете, дакле да је покривала врат или да није?

СВЕДОК ОШТ.БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Па, је, покривала је врат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је покривала врат?

СВЕДОК ОШТ.БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Видим лик, видим лик, погрбљеност овако, видим лик и у погрбљеном положају трчи према горе са ватреним оружјем, ево то ми је остало у сећању.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Сада када помињете то ватрено оружје, да ли се сећате, које је то ватрено оружје, кратко, дуго?

СВЕДОК ОШТ.БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Ја се не разумем у оружје, знате.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Пушка, пиштољ?

СВЕДОК ОШТ.БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Не, не, пушка.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Пушка?

СВЕДОК ОШТ.БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Пушка би пре била, колико ја знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, колико се сећате.

СВЕДОК ОШТ.БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Није пиштољ, углавном.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А то друго лице, да ли се сећате, како је оно било наоружано и да ли је уопште било наоружано?

СВЕДОК ОШТ.БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Исто је био обучен, али.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Оружје?

СВЕДОК ОШТ.БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Али, исто у униформи, али не могу се никако, мислим да је светлије пути било, не знам, ваљда од оног шока, од онога баш зато што сам Станка познавала, баш можда ми је то привукло сву пажњу на њега.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се можете сетити, да ли је био он наоружан, то друго лице?

СВЕДОК ОШТ.БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Је, обадва су била наоружана, обадва, као и они претходни који су били исто.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Реците ми, овај, о томе сте нешто говорили у претходном поступку, у истрази, супруг, да ли је био војно ангажован?

СВЕДОК ОШТ.БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Код нас је, како сам рекла, био направљен заклон када смо видели шта се догађа, ту по дану није било ништа, али по ноћи се чувала стража и када смо ја и супруг видели шта се догађа, имали смо у том подруму, у том ходнику једну празну термоакумулациону пећ коју смо онда, сву муницију која је била од других који су долазили исто тако тамо, све смо то убацили у ту термо пећ, јер смо видели шта се догађа, да се морамо чувати и после тих тенкова и после тих цивилних, тих особних улаза у кућу, знали смо да неће бити добро, иако ме један мој колега којег сам срела у Београду, који је исто тако био рањен, питао «а јел вам нико није рекао да изађете из куће?».

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је био супруг у хрватским оружаним формацијама ангажован или не?

СВЕДОК ОШТ.БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Да, био је.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Био је, у којим?

СВЕДОК ОШТ.БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Молим?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У којим?

СВЕДОК ОШТ.БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Хрватски бранитељ, војник.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, да ли је био на положају тамо на том пункту где је хрватска страна држала страже?

СВЕДОК ОШТ.БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Тада?

СВЕДОК ОШТ.БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Кад је требало, али тог момента није, јер се склонио.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је он био на положају ноћу или дању или комбиновано или како?

СВЕДОК ОШТ.БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Углавном ноћу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ноћу, добро. Колико дана пре овога је задњи пут био на положају?

СВЕДОК ОШТ.БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Негде смо како смо, кажем, 23.08. сам ја задњи дан радила, тако.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Оријентишите се на овај 14. овај IX., односно тада када је задњи пут био на положају тамо?

СВЕДОК ОШТ.БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Сваку ноћ смо тамо, нисмо ми мирно спавали више од, од, већ двадесет дана, то је био немир, ако си успео, кажем, та ноћ пре тога је била доста мирна, али ваљда су биле припреме, јер 05.09. се почело и чули смо тенкове и све, али опет престало се и стално смо мислили до ничега неће доћи и доћи ће мир.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Реците, овај, када се он врати са положаја, да ли носи оружје или оставља оружје тамо на том положају, да ли знате то?

СВЕДОК ОШТ.БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Па, нисмо ми имали пуно оружја, морао је остављати.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Остављати? Те прилике када се вратио кући, да ли је био наоружан или није?

СВЕДОК ОШТ.БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Није имао оружје, само кажем, та муниција која је била, смо убацили у ту термо пећ која већ није имала цигле, јер смо ставили пећ за централно грејање.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја сам слушао Ваш данашњи исказ овај и примећујем да сте говорили у множини – «одводе», значи као да би то било више њих, Вашег супруга и тог другог мушкарца, па Вас питам, колико њих га одводи када кажете «одводе га» или се ради можда о неком појединцу? Ко њих одводи, колико њих их одводи?

СВЕДОК ОШТ.БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Па, Адама и Иву мог.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко одводи, колико њих?

СВЕДОК ОШТ.БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Њих двојица, Станко их је одводио сам према горе.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Сам?

СВЕДОК ОШТ.БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Да, према горе, а када се враћао доле, онда су се опет, то Вам је, колико је било, четрнаест, нема, десет степеница је било према горе и када се вратио сам, опет онда су били заједно. Остао је у ходнику чувати, како је Станко рекао, «не пуштај ту младу жену да изађе ван».

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Знате шта мене занима, да ли тај, то друго лице које Ви не препознајете, иде заједно са Станком према доле?

СВЕДОК ОШТ.БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Не, не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Или је све време ту?

СВЕДОК ОШТ.БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Све време је ту, све време док се Станко није опет вратио са мојим мужем и Адамом натраг. Онда су их гурнули унутра.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ви кажете «гурнули», колико њих Вас је гурнуло?

СВЕДОК ОШТ.БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Врата, врата, како су била, само су онако ме да затворим врата, нису ми дали да изађем, само су ме, јер ја сам стално хтела изаћи ван, знате, хтела сам са мужем да видим шта се догађа и како сам ја сваки пут хтела, сваки пут ме је само тако руком да идем натраг, то друго лице.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи, једно лице, значи само једно Вас гура?

СВЕДОК ОШТ.БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Да, да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не више њих?

СВЕДОК ОШТ.БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И шта Ви видите када то провирите или када покушате да видите?

СВЕДОК ОШТ.БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Видим како воде Адама и мога мужа према горе и видим како их убрзо враћају натраг, Станко их враћа и онда се придружује, кажем, то је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само приђите микрофону.

СВЕДОК ОШТ.БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Од тих врата до тих врата је можда један метар, ево тако.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја Вас то питам, зато што употребљавате реч «воде их», па то мене асоцира да их има више.

СВЕДОК ОШТ.БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Разумем, разумем, можда мало.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи говорите да их један човек води?

СВЕДОК ОШТ.БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Да, да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажете, чујете неке пуцњеве. Колико пуцњева Ви чујете?

СВЕДОК ОШТ.БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Четири.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Четири пуцња?

СВЕДОК ОШТ.БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Да, четири пуцња сам чула и у то време је и бомба дошла.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли Ви видите, ко баца ту бомбу?

СВЕДОК ОШТ.БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Видим само руку, руку видим.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Само руку, не можете рећи који је то човек?

СВЕДОК ОШТ.БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Не, не, од њих двоје не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ништа више, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала. Да ли одбрана има питања?
Господин Перковић.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ја ћу касније молити само ону скицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Реците ми, молим Вас, да ли можете детаљније описати како је био обучен Станко Вујановић?

СВЕДОК ОШТ.БЛАЖЕНКА СЕВЕР: У униформи ЈНА.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Која је то боја била?

СВЕДОК ОШТ.БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Маслинасто-зелена.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли је имао нешто на глави?

СВЕДОК ОШТ.БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Капу.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Какву капу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зар нисмо то мало пре чули?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Не, ја сада детаљније питам, какву капу?

СВЕДОК ОШТ.БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Какве су војничке капе.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Не знам ја шта сте Ви видели.

СВЕДОК ОШТ.БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Са петокраком.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте, сачекајте да објасни само.

СВЕДОК ОШТ.БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Војничка капа са петокраком.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Са петокраком?

СВЕДОК ОШТ.БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Нормално су били обучени и она четворица пре и ова двојица после који су ушли, били су у униформи ЈНА.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: У униформи ЈНА?

СВЕДОК ОШТ.БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Да.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Реците ми, пре те четворице, да ли је неко можда долазио или шта је било, да ли вас је неко звао?

СВЕДОК ОШТ.БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Ја нисам никога видела.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Нисте никога видели?

СВЕДОК ОШТ.БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Не, никога не знам.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Када та четворица долазе у подрум, кажете, где се налази Ваш супруг?

СВЕДОК ОШТ.БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Они су ушли у подрум и сви смо онда ушли у просторију и Адам и мој супруг јер смо били сигурни да познајемо, јер Миленко Окановић и Слободан Загрецки радили смо сви у истој фирми у «Вутексу» и мислили смо, они долазе и сада ћемо све решити, бићемо сигурни, мислили смо бићемо сигурни, међутим, они нису ни речи проговорили, осим тога младића који је тражио помоћ, јер је био

рањен у руку, а ми смо имали прву помоћ у подруму и ја сам њему замотала руку и завезала са марамом за пружање прве помоћи. Они су изашли ван, још су узели завоја са собом и без иједне речи, нити Слободан, нити Миленко Окановић нису рекли, а ми смо се јако добро познавали. Поготову је Адам покојни био добар са Миленком Окановићем.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Реците ми, пре тога кажете да су дошли, Ваш супруг, где је био, када је, од када је он у том подруму?

СВЕДОК ОШТ.БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Он је дошао за нама, он је био вани са, кажем, био је мир и онда су, то је било, близу је била та стража где је уствари се чувала, крај Пролетерске и Другог конгреса и Светозара Марковића улица, ту је било близу, не знам једно триста од петсто метара, колико могу оценити, они су, ту су разговарали, мир је био и опуштени су били. Е онда када је почео тај зрачни напад и када су почеле прво гранате, па зрачни напад, онда је он дотрчао и улетео је у кућу после мене и прво сам ја, моја бака је била стално тамо, дотрчала сам ја, за мнош су дошли Адам и Ројка, а после њих је дошао мој супруг.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Јесте Ви већ тада чули тенкове?

СВЕДОК ОШТ.БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Не, ја од страха нисам их чула, не.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Добро, рекли сте малопре да се то стално пуцало?

СВЕДОК ОШТ.БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Да, чујте, борбе су трајале, када је то почело, када је почео тај зрачни напад, гранате од свуд су долазиле, ја не знам откуд гранате, од оног страха ја нисам знала да станем под која врата, јер, кажем, и авиони су били и чула сам онда, тенкови су дошли.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Колико је то трајало све, ти авиони?

СВЕДОК ОШТ.БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Ево, то је почело негде око пола два, а то је негде било око, па негде већ и пола четири можда када се ја задњег времена сећам.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: И цело време то је трајало?

СВЕДОК ОШТ.БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Чујте, није то била секунда, то је једна граната, друга граната, трчиш, бежиш.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Разумем Вас, да. Е сада ми реците, у том подруму, Ви сте нацртали, да ли имате тај прозор некакав или?

СВЕДОК ОШТ.БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Да.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли постоји само један у тој просторији?

СВЕДОК ОШТ.БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Да.

АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Коју сте нацртали?

СВЕДОК ОШТ.БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Да, да, разумем. Где сам страдала?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да, где сте Ви и ова госпођа стара?

СВЕДОК ОШТ.БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Разумем.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Старија госпођа.

СВЕДОК ОШТ.БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Разумем.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли је ту један прозор?

СВЕДОК ОШТ.БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Један прозор на којем су биле исто тако вреће сложене са песком које после експлозије бомбе, више није било ни врећа, ни прозора, само се сећам оне, листова тополе, која је била испред суседове куће, велика, велика топола, само се тога сећам када сам дошла к себи како сам то видела, када је Ројка тражила воде, ја сам се окренула на ту леву страну, видела сам њу како јој је нога разнешена и видела сам прозор празан и те листове, то ми је остало у сећању и опет сам изгубила свест, док нису дошли.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Дакле, да ли сам Вас добро схватио, тај прозор је био?

СВЕДОК ОШТ.БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Према улици.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Према улици и на њему су вреће биле?

СВЕДОК ОШТ.БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Да, да, и на њему и пре на цести, што се спуштало у гаражу, кажем, где се чувала стража по ноћи. То су можда, не знам колико отприлике.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: То је једини прозор у тој просторији?

СВЕДОК ОШТ.БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Једини прозор, то је подрумски прозор.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Реците ми, та врата како су она изгледала, та врата што се улази у подрум тај?

СВЕДОК ОШТ.БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Где сам ја била?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да, где сте Ви били?

СВЕДОК ОШТ.БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Обична врата, седамдесет, подрумска врата у подрумској просторији, док је то експлозија бомбе све изнела вани, ја се сећам, када ме је Ројка звала, ја се сећам како сам ја лежала на тим вратима и сећам се како, видела сам да нема прста, то сам видела и опет сам изгубила свест. У Београду сам дознала ко ме је нашао и како су ме пребацили.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Каква су та врата, стаклена, дрвена?

СВЕДОК ОШТ.БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Дрвена, ова обична шперплоча.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Затворена?

СВЕДОК ОШТ.БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Затворена, да, подрумска врата, од шперплоче.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Реците ми, да ли је у Вуковару тада било струје?

СВЕДОК ОШТ.БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Не.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Није?

СВЕДОК ОШТ.БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Не, нисмо имали ни струје, ни телефона. Не, већ два, три дана пре тога није било ни телефона, ни струје.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Добро, следеће питање, колико дана пре тога сте видели, кажете, Станка да је стајао на улици?

СВЕДОК ОШТ.БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Па не знам, десет, десетак дана можда, ето отприлике, можда отприлике десетак дана, већ више нисам радила, већ више, као сада га видим тамо на улици где стоји са једним човеком и гледају, јер ја Станка познајем од детињства.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Добро, реците ми, да ли је тада био у униформи или није?

СВЕДОК ОШТ.БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Не, не, није био још.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Није?

СВЕДОК ОШТ.БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Не, у цивилу је био, не би се у униформи појавио тамо.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Добро. Реците ми, рекли сте да сте видели да сте знали да је тај Загорски што је радио са Вама и.

СВЕДОК ОШТ.БЛАЖЕНКА СЕВЕР: И Окановић, да.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Окановић. Јесте Ви њих из подрума видели да долазе или сте изашли били напоље па сте их видели?

СВЕДОК ОШТ.БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Не, не, ја како сам ушла, ја више нисам излазила, не, нико од нас није више излазио ван, они су се само створили у том ходнику и ја нисам из тог ходника, више нисам ни у гаражи била, како сам ушла унутра, ја сам била у тој просторији, само што сам хтела изаћи, изашла сам у тај ходник, јер ту је била та термо пећ, то сам рекла, где смо то оставили и они су исто ушли кроз гаражу и дошли су у ту просторију и Миленко и Слободан и још та друга двојица.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Реците ми сада, у том ходнику, тај ходник је исто у подруму, да ли је то подрумски ходник?

СВЕДОК ОШТ.БЛАЖЕНКА СЕВЕР: То је у подруму и просторија у којој смо ми били, насупрот је шпајз био и одмах до шпајза су степенице за горе биле, а тај ходник је овако дуг био и исто је имао прозор са стране.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Реците ми, кажете за ту муницију, да није била, у ствари, ваша него оних који су долазили.

СВЕДОК ОШТ.БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Свију нас који смо тамо, јер када смо видели шта се догађа, нормално да смо се бојали, да смо чували стражу да се не би нешто по ноћи догодило, бојали смо се сигурно.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Е па сада то, чија је то муниција?

СВЕДОК ОШТ.БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Од свију који су тамо чували стражу, гарде или не знам, одбране, како да кажем, Вуковара, бранитеља.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: А сада ми реците, зашто баш код Вас?

СВЕДОК ОШТ.БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Ваљда им је то место било близу, а плус тога био је тај дуги улаз у гаражу знате, дуги улаз у гаражу и онда су направили тај заклон од тих врећа на самој цести, па ваљда је ипак, нека

падина је била према подруму, ваљда су они мислили, не знам, са неке војне стране или како да, сигурност.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Значи, врећа је било не само на прозору?

СВЕДОК ОШТ.БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Него и на овоме где су биле, на самој цести, пре улаза у гаражу.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: На самој цести?

СВЕДОК ОШТ.БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Да.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли је ту био и неки пункт или шта?

СВЕДОК ОШТ.БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Не, не, кућа, то насеље, није имало ни пешачку стазу, ништа, него одмах се улазило са цесте, директно у дворишта. Није било чак ни пешачке стазе.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Реците ми, када сте се вратили у Вуковар први пута, да ли је неко можда живео у Вашој кући за време рата?

СВЕДОК ОШТ.БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Јесте.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Јесте?

СВЕДОК ОШТ.БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Јесте, живели су, први пут када сам ишла у кућу 04.01.1998. године, пријавила сам се у полицију, био је још УНПРОФОР, под пратњом сам дошла у кућу, нормално. Шта сам, у кући сам нашла један војнички кревет, неких експлозивних направа и таван пун шлемова, опасача и свега од ЈНА.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Реците ми, осим те муниције, да ли је, то је муниција од чега, пушчана?

СВЕДОК ОШТ.БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Да, колико се ја разумем, пушчане, пушчане, да.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Реците ми, да ли је ту било и оних, хајде да кажем, не знам да ли Вам је то познато, оних зоља или бомби и тако даље?

СВЕДОК ОШТ.БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Ја нисам видела, не, сигурно, сигурна сам да нисам видела.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Добро.

СВЕДОК ОШТ.БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Јер знам да је то било на тим ременима ти меци.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Када сте обилазили кућу, када сте дошли у Вуковар у пратњи УНПРОФОР-а, да ли сте ишли у подрум?

СВЕДОК ОШТ.БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Јесам.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Јесте?

СВЕДОК ОШТ.БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Јесам.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: И да ли је поправљен био, сређен?

СВЕДОК ОШТ.БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Не, не, ништа није било поправљено и ништа није било сређено. Била су, врата су још била пар година у подруму, врата на, та која су водила из тог ходника према гаражи, била су

од крви, била су сва у рупама, то је остало још увек тако, ништа није било сређено.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: А прозор?

СВЕДОК ОШТ.БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Реците.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Прозор?

СВЕДОК ОШТ.БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Не, ни прозора није било, не, не, ни подрумског прозора није било, све је још било тако како, пун подрум флаша је био и кажем, нека експлозивна направа, не знам шта, попела сам се и горе на таван и још сам платила да се то све одвезе, то, шлемови и ти опасачи и то све што је било горе, јер ја када сам била у Београду, нисам знала ко је мене извадио из подрума, нити како су ме нашли. Једнога дана је дошла једна медицинска сестра и рекла је, «овде има један рањеник, хтео би да Вас види» и дошао је, он је питао, «јесте Ви из те куће крај Пушаре», тако ми се сусед звао, рекла сам, «јесам», каже, «ја сам Вас извадио из подрума». Ја сам питала, «како сте Ви мене нашли?», рекао је «ја и један капетан ишли смо на крај према», наше куће, исто тако једно петсто до шесто метара је пруга пролазила, рекао је «ми смо ишли навече, око девет сати, скидали смо mine са те пруге и кад смо се враћали, био је мрак, није било струје, зауставио нас је један војник на улици, на цести и рекао је да се чује јаук из подрума. Када смо ушли у подрум, сви су били мртви, једино сте Ви још били живи, ми смо Вас питали, ништа нам нисте знали, нити могли одговорити». А рекао ми је после тога напада још је била редовна војска ЈНА која је ишла спавати у те празне куће и тако су они мене нашли, што је редован војник ЈНА зауставио њега, а питала сам њега, откуд је он и ко је он, рекао ми је само да је из Вуковара и да је живео у улици Светозара Марковића, али ја га познала нисам. Међутим, ја сам пребачена на други одјел, на ВМА и више га нисам никада срела. Он је исто био рањен, након два дана после тога како смо ми настрадали и зато је био у Београду.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Реците ми још нешто, да ли, када је кренуо тај напад, кажете чули сте тенкове, да ли су они прошли кроз Вашу улицу или?

СВЕДОК ОШТ.БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Да, покрај куће, покрај куће су пролазили том улицом, према граду су ишли, према «Вутексу», према тој прузи.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли је било неко упозорење путем мегафона да цивили изађу из кућа, подрума?

СВЕДОК ОШТ.БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Не, ја то нисам, сигурно да бисмо чули, сигурно би изашли.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Реците ми, да ли је раније било дан, два, три, пет, шест, седам, упозорење од ЈНА путем мегафона, путем радија, да

се цивили изађу на улицу или да се припадници хрватске војске или тада тог Збора?

СВЕДОК ОШТ.БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Не, јер ја сам тај дан, ја сам тај дан отишла у град, јер сам дан прије била у творници, добила сам плаћу, отишла сам у град, на пошти сам дигла своју плаћу, купила у трговини још мислећи да ће ми требати можда свећа или не знам шта, за сваки случај сам горе из куће, у једну путну торбу, спремила оно што би ми било најпотребније за нужду.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Е сада ћу Вас питати, да Вас не би ту дуго, што кажу, испитивали, реците ми само да опишете, може судија, дозволите, мислим да нам није сада битно, већ знамо о чему се ради, идентификовали смо на неки начин, та врата између те просторије и тог ходника, како се отварају, према?

СВЕДОК ОШТ.БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Према унутра.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Према?

СВЕДОК ОШТ.БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Према унутра, ја сам стајала ту иза.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Сада, да ли овако или овако?

СВЕДОК ОШТ.БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Овако.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Када се споља улази?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како ћемо то да евидентирамо?

СВЕДОК ОШТ.БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Ја сам видела овако руку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само мало да евидентирамо то да касније можемо да прочитамо. Браниоче, како то да евидентирамо? Дакле, опишите врата за која питате према скици, па онда, да ли се отварају ка просторији, на лево, на десно? Хајде тако да питате.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли се та врата налазе између ходника и просторије у којој сте се Ви налазили?

СВЕДОК ОШТ.БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Да.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли се та врата, када требате да уђете у ту просторију у којој се Ви налазите, одатле из ходника, отварају са лева на десно или са десна на, односно са лева на десно, да?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли можемо према унутра или према споља?

СВЕДОК ОШТ.БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Према унутра, са лева на десно.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Са лева на десно?

СВЕДОК ОШТ.БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Да.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Е сада ми реците, тај ходник колико је дуг?

СВЕДОК ОШТ.БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Тај ходник? Па два метра, ево све скупа, два метра, два метра, два метра је тај ходник, значи, ту је, улази се, гаража, улази се у гаражу, одмах су ту врата у ту просторију.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да, е сада ћу Вас питати, то степениште, оно иде десно од тих врата када излазите из просторије, оно је десно?

СВЕДОК ОШТ.БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Када излазите насупрот, точно насупрот одмах су врата, исто су била врата, насупрот, врата у врата, одмах се улазило, то су Вам била све врата у врата, можда пола метра од зида, од врата до врата.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Добро, а колико је широк ходник?

СВЕДОК ОШТ.БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Ходник, па можда 1,20, највише, метар до 1,20.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Сада ћу Вас питати, то степениште по којем се силази у подрумске просторије, да ли је стрмо степениште или није?

СВЕДОК ОШТ.БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Не, нормално степениште, два метра ширине, пошто су нормална степеништа била и најнормалније степенице, јер то није био дубок подрум, то је више могло се рећи, био сутерен, и ишло је једно три степенице горе, па подест и онда седам степеница горе, како знам добро да је било сваких седам степеница, у сваком, пре подеста.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Сада ми реците нешто, нигде то нисте спомињали до сада.

СВЕДОК ОШТ.БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Реците.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Кажете, да сте препознали Станка Вујановића.

СВЕДОК ОШТ.БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Да.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Кажете да га добро знате од детињства?

СВЕДОК ОШТ.БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Да. Били смо некада суседи, можда четири, пет кућа нас је делило.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Како то да му се нисте обратили и рекли, «Станко, ово је мој муж, ми се знамо», било шта?

СВЕДОК ОШТ.БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Како ћу му се обратити, када је он ушао са оружјем, у којем сам ја страху била и он је ушао са оружјем и одмах оног момента је рекао Адаму, са њима није ништа говорио, само их је гурнуо и са тим оружјем потерао горе. Нормално ја нисам, не знам уопште како сам све то могла и запамтити и који је страх у мени био.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: То, да ли можете да опишете тај страх, како сте се осећали?

СВЕДОК ОШТ.БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Јако сам се тешко осећала, као још и дан-данас, ево сада ће бити, за тједан дана ће бити деветнаест година, ја деветнаест година са тим спавам и устајем.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Реците ми следећу ствар сада, још да Вас питам, нећу Вас уствари ништа, немам даље питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немате више питања, добро. Да ли оптужени Ви имате неко питање?

Опт. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Госпођу Блаженку познајем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Познајете сада када сте је видели?

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Немам разлога да кријем било шта, мало је остарила али добро.

СВЕДОК ОШТ.БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Исто тако и ти.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Рекли сте сада да сте били уплашени?

СВЕДОК ОШТ.БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Јако.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: А пре тога сте превијали неког рањеника?

СВЕДОК ОШТ.БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Јесам, јесам.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Онда нисте били уплашени.

СВЕДОК ОШТ.БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Али онда нико није ни у ког уперо оружје.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да, носили су и ти оружје?

СВЕДОК ОШТ.БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Они су имали оружје, али су држали доле, нису ни у Адама, ни у мога мужа, ни у мене, нису ништа ни рекли, али нису ни у ког оружје уперили, они су само шутели и гледали и тај дечко је плакао, ја сам га само превила и они су се окренули и отишли. Исто ми нису рекли ни не бојте се, ни останите, ни будите мирни, ни изађите ван, нико вам неће ништа, ниједне речи нису проговорили, ни Слободан, ни Миленко.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: А још су неки били сем Слободана и Миленка?

СВЕДОК ОШТ.БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Тај дечко који је рањен и четврти ја не знам, уопште не познам га, не сећам се, не могу рећи.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Углавном нисте осећали страх код њих?

СВЕДОК ОШТ.БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Па нормално да сам осећала страх али не толики као када сам видела уперено оружје и да неко некога тера горе према стану и према гаражи и када сам чула пуцњеве. Па како не бих осећала страх, била сам готова, бомба је експлодирала и ја сам летела горе и рекла сам «дјете моје остаћеш сам», то ми и данас у ушима звони, јер сам била свјесна да су ми мужа убили, да сам ја готова, с којим сам ја случајем остала жива то никоме није јасно јер ово у Београду на Војно медицинској академији постоји сва документација, ја сам фотографирана као рањеник и рекли су да ће чак служити с том документацијом како преживети експлозив бомбе.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Госпођо Блаженка, Ви мене нисте могли видети пре тог догађаја 2 месеца, зато што смо ми били на окружењу. Знате где је Петрова гора, је ли тако?

СВЕДОК ОШТ.БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Тако.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Знате да је Збор народне гарде био јако, јако добро наоружан и није истина. Само мало молим Вас. Није истина, ако сте већ рекли да је Ваш муж узимао пушку само за време страже, могуће да је то тачно, али Збор народне гарде био је наоружан исто као и ЈНА, исто, малтене исто. Добро, ја Вам само говорим то за Ваше сазнање. Ја никада

нисам носио на почетку униформу ЈНА сивомаслинасту, а поготово капу са петокраком, поготово то, био сам тада гологлав а касније сам носио некакав шешир што ми је дао покојни Тапало, знате Тапала, тако да нисте мене.

СВЕДОК ОШТ.БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Видела сам не многе снимке из Вуковара и прославу са «Вутекса».

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Нисте мене могли видети, то, а то што сте ме видели пре догађаја 2 месеца на улици.

СВЕДОК ОШТ.БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Са Јанком Јанкелићем.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: У којој улици?

СВЕДОК ОШТ.БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Испред моје куће, испред Адамове куће.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Па госпођо Блаженка, па ми смо били у окружењу на Петровој Гори, а то је била, да тако кажем ваша територија.

СВЕДОК ОШТ.БЛАЖЕНКА СЕВЕР: У којем окружењу, па тамо су моји отац и мати живела па знам које је окружење било.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Супер, зато што су тамо били и Срби и Хрвати и Русини, било је и Мађара који су били код нас остали и нико није могао да иде у град од зенги. Ја нисам рекао да су Вуковарчани, ми се никад нисмо свађали Вуковарчани између себе колико ја знам, је ли тако, него они Збор народне гарде који су дошли са стране наводно да бране, односно да нападају српски народ, да нас истерају и тако да ме нисте могли видети госпођо Блаженка са, како сте рекли, с ким сам био?

СВЕДОК ОШТ.БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Са Јанком Јанкелићем.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: То није истина. Можемо позвати Јанка Јанкелића. Да Вас питам још нешто. Овде сте давали три изјаве – 2002., 2000. и 2009. У 2009. години нисте спомињали, спомињали сте у ствари да сам ја одвео горе Вашег мужа и то, не знам кога, и да сте после тога чули пуцњаву, а сад говорите да сам одвео, односно да смо одвели, не знам ни ја, ни то ми није јасно и да сам се вратио па да сте онда тек чули пуцњаву. Зашто та разлика у казивању?

СВЕДОК ОШТ.БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Ја колико знам да ја то увек тако говорим, јер не могу рећи да сам чула пуцњаву да је одведена горе, него у гаражи да су убијени. Ја сам то 2000. су ме питали колико метара је далеко гаража од тога.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Ево сад ћемо. Ево овако, то је из 2002. године, записник о испитивању сведока, на другој страни, «Вујановић је», сад не видим овде, «у подруму наредио да изађе мој супруг Иван и Јадран Лукетић, те их је пушком упереном у леђа одвео горе у нашу кућу, а војника, њега нисам познавала јер је остао испред врата подрума. Чула сам да је Вујановић као непознатом мушкарцу, да не пушташ ову младу жену, знала сам да се при том односи на мене јер сам била најмлађа у склоништу.

Након неколико тренутака зачула сам четири појединчна пуцња». Не говорите да силазим доле па онда да чујете пуцње, него одвео сам горе и онда чујете пуцње. Шта сад?

СВЕДОК ОШТ.БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Не знам.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Где сам га убио, горе или доле?

СВЕДОК ОШТ.БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Ја мислим у гаражи.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Доле?

СВЕДОК ОШТ.БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Да.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Мислите? Добро, хвала.

СВЕДОК ОШТ.БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Да, тамо где су их нашли а ови који су мене нашли и који су ушли у подрум и рекли.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Од којег то суседа сте чули да је тело нађено у подруму?

СВЕДОК ОШТ.БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Од којег сусједа?

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Од суседе, значи женско је у питању, је ли тако? То сте рекли, то сте исто 2002. године рекли у изјави својој. Ево овако да Вам прочитам.

СВЕДОК ОШТ.БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Мазурек ми је рекао, Мазурек, друга кућа од нас они су скупљали и на камион убацили 28 особа колико је тај дан до пруге убијено и сви су заједно.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Добро, у реду, не питам за ове остале, то не знам, питам само ко Вам је рекао да је Ваш супруг нађен у положају, у склупченом положају у углу гараже њихове куће?

СВЕДОК ОШТ.БЛАЖЕНКА СЕВЕР: У каквом положају?

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: У склупченом положају? Тако сте изјавили Ви, ево то је Ваша изјава.

СВЕДОК ОШТ.БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Ја сам била у склупченом положају иза а не да сам супруга, ја то нисам, неко је.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Сусједа Вам је рекла да сте?

СВЕДОК ОШТ.БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Не.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Значи ово није тачно?

СВЕДОК ОШТ.БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Не.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Госпођо Блаженка, ја нисам имао ниједан разлог да убијем Вашег мужа, поготово ако из те куће, ја се те ситуације уопште не могу да се сетим. Ја ћу Вам рећи, ја сам само тог дана једном убио на тој прузи неког шареног зенга што је био, ја немам појма, који је уперио пушку у мене и још једног пријатеља. Ја сам осуђен госпођо Блаженка за «Овчару» 20 година робије.

СВЕДОК ОШТ.БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Знам.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Седам и по, ево осма ће већ лежим у затвору. Моја супруга Нада исто на правди бога девет година. Ја немам ниједан једини разлог да лажем јер мени 20 година је дало ово веће или

оно тамо, мени је 20 па 20, није, како да Вам објасним, мени је жао што се то Вама десило.

СВЕДОК ОШТ.БЛАЖЕНКА СЕВЕР: То ми је познато.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Прво, нисмо ми били неке комшије четири, пет кућа, то је много даље.

СВЕДОК ОШТ.БЛАЖЕНКА СЕВЕР: У младости смо били четири, пет кућа. Моји су били на ћошку, поштар, па је био Јово, па Магићи су били којих се исто можеш сећати, па онда једно две, три куће даље па је била. Ја сам са твојом мамом и татом радила, ја пуно о теби знам што ми је твоја мама причала.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Еви управо тог Магића, па Славка Рахмана, па то ја сам њих спасио госпођо Блаженка да не буду убијени зато што људи који су долазили са стране нису знали да ли су оно, ја сам њих вадио, код мене у подруму су били Хрвати и Хрватице исто тако, Вице. Знате Вицета?

СВЕДОК ОШТ.БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Знам, све знам добро.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Па који је разлог реците ми само? Знате како, могуће да је то тако све тако било да сте Ви рањени, да је Ваш муж и тај господин, не знам ни ја ко, убијен. Знате како су се водиле борбе? Долазећи пред кућу говорило се ЈНА изађите напоље. Ако нико није изашао госпођо Блаженка, бацале су се бомбе тамо где се могло, улазило се у кућу и насумице пуцало. Нормално ја не знам ко има унутра, зашто да рескирам ја свој живот. Ја на такву ситуацију нисам наилазио. Ја Вам говорим шта је се могло десити, значи неко је бацио бомбу, Ви сте рањени најалост, ушло се унутра, муж и тај Ваш су били унутра, пушком или без пушке ја не знам, пуцало се, убијени су и то је тако било. Зашто мене стављате у уста без потребе? Колико још познајете Вуковарчана, зашто?

СВЕДОК ОШТ.БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Ја ћу рећи само једно. Уопће ме није брига је л' осуђен на 20 или на 2 или на 5, ја сам дошла само да кажем да се ово више никада никоме не догоди јер ово што се мени догодило и мојој обитељи да нема никакве сврхе, да је не знам ко, не знам шта направио, постоји суд, никога се не убија сам а ја знам, можеш ти Станко рећи шта год ти хоћеш ја тебе јако добро познам и знам ко је шта направио, а каква ће бити пресуда о томе ће суд одлучити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Да констатујемо да је на овај начин оптужени у лице окренувши се ка сведокињи питао је због чега њега терети за оно што он није урадио или да је такав догађај који он описује евентуално могућ једино уколико се из куће пуцало па да је након што је улица ослобођена бачена бомба и дејствовано на кућу у којој су се заправо налазиле хрватске снаге, сведокиња окренута оптуженом лице у лице,

исказује да жели да се ово више никада не понови, да се никоме не догоди оно што се њој догодило и да.

Јесте ли видели Станка или не?

СВЕДОК ОШТ.БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Јесам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

И да је видела оптуженог Станка, уосталом на начин како је то евидентирано путем аудио-визуелне технике и за овим се оптужени јавља да има још неко питање.

Изволите, ако немате можете се договорити замолићемо сведокињу да остане.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Само једно питање госпођо Блаженка. Реците ми молим Вас, како Ви знате да су ова четворица Загрецки, Окановић и још та два непозната, како знате да су они отишли из Ваше куће?

СВЕДОК ОШТ.БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Зато што сам их видела да су изашли, кроз та врата према гаражи, изашли су из те просторије у којој смо ми били, кроз ходник у гаражу.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Како знате да још неко није био у дворишту, у кући горе и тако даље?

СВЕДОК ОШТ.БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Ја не могу рећи да знам, ја само могу рећи оно што сам видјела.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: То бих ја молио да констатујемо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, можете.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Председнице само. Оптужени Вујановић је предочавао то што је она изјавила 2002. године на том записнику па ја само хоћу да кажем да на страни 3 тог истог записника, као и на страни 3 овог записника из 2009. године, она управо говори да је видела Станка како их одводи горе и враћа назад. Ја могу да прочитам и да кажем где се то налази, рецимо тај записник из 2002. године, то је страна 3, други пасус, па каже «јасно сам видјела», то је трећа, четврта реченица одоздо у том другом пасусу, «јасно сам видјела да Станко Вујановић води мојега супруга и Лукетића степеницама идући према горњем дјелу наше куће. Такође сам видјела и да се спуштају степеницама поново према гаражи». То је тај део и на страни 3 овог записника из 2009. године исто то говори, то је први, други, трећи, четврти, пети, шести, седми пасус чини ми се, каже «међутим, ја сам својим очима видјела Станка Вујановића да држи пушку уперену у леђа мога супруга и сусједа Лукетића и води прво

степеницама горе у кућу а онда их је вратио и одвео у простор гараже из тог затвореног простора и чула су се четири хица». Само толико ради предочавања и ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да видимо оптужени да ли је хтео још нешто да каже, је ли?

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: И службена забелешка исто говори да сам само одвео горе и из ове 2002. године говори исто да сам одвео горе. Само 2009. године говори да сам одвео горе и да сам се вратио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је Ваша примедба. Молим Вас госпођо Блаженка да ли сте се Ви уморили или можемо сада да наставимо?

СВЕДОК ОШТ.БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Може, молила бих само мало воде?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Може воде, сад ћемо да замолимо да ли може неко да иде да донесе воду? Да разјаснимо тај ангажман Вашег мужа у хрватским бранитељима када је он почео после, рецимо да се вежемо за тај 23.08., Ви кажете да сте 23.08. престали да одлазите на посао?

СВЕДОК ОШТ.БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када се Ваш муж ангажовао?

СВЕДОК ОШТ.БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Па негдје, како је на папиру, 01.09. тих дана одмах након пар дана више кад смо видјели шта се догађа да више не можемо, до творнице нам је исто тако било један километар за посао, кад смо видјели да више не можемо ни радити, ни ићи, нити шта се догађаја онда смо видјели да морамо се прикључити и држати се сви заједно. Није било никаквих страних у нашем дјелу града осим нас самих. Ми који смо се сами договарали без икаквих униформи, без ичега оружје је било где је ко шта нашао. Ја сам тај дан, кажем, била у граду и вратила сам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само да разјаснимо ово. Немојте то понављати молим Вас, само за Вашег супруга. На који начин се он то ангажовао пријављивањем, мобилисањем, да ли је задужио нешто од оружја?

СВЕДОК ОШТ.БЛАЖЕНКА СЕВЕР: То је једно другоме се давало ко је шта имао, ко је шта, није то никакво било идем се пријавити него онај ко је био задужен за територију Петар Каћић, он је довезао те вреће са тим песком, довукли су на приколицу и они су то све сложили и давали једно другом оружје. Кажем, није било ни униформи, можда је њих двоје, троје било који су били у униформама, али друго је све било у цивилу обучено и те страже и то све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А када је тај Петар Качић довезао те вреће с песком, одмах тад 01. рујна, септембра, је ли?

СВЕДОК ОШТ.БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Па тако негде, можда 02., 03., 01., не могу точно да, али ево кажем две недеље на пример 14-ог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре овог догађаја?

СВЕДОК ОШТ.БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Да. Је то све тако слагано и то, али кажем дошло је и до мирних дана и онда опет 05., 09. се исто пробало пробити у Вуковар, чули су се у тај део града од Негославаца, чули су се и тенкови и све, али није се дошли о опет смо, стално смо чекали неки мир, стално смо чекали да се ништа неће догодити, многи су ми рекли зашто нисмо бјежали, куда да бјежим, стално сам чекала, ништа неће бити. Један мој колега ми је на послу рекао зашто, ја сам рекла униформа коју је носио мој муж и мој син сигурно неће пуцати у мене, била сам пуна поверења у све, онда смо видели шта се догађа и почели смо си стварати одбрану колико смо могли, али опет с надом да ће преко ноћи све то престати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли је Ваш супруг задужио униформу?

СВЕДОК ОШТ.БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Не, униформу не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А оружје?

СВЕДОК ОШТ.БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Оружје је имао док је чувао стражу, преносили су једно на другог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А које оружје је дужио?

СВЕДОК ОШТ.БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Па та, не знам како се зову те, колко пушка или како, како се то што имају меткове, што кажем да су ти.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Те пушке са опасачима или како? Не знате? Добро.

СВЕДОК ОШТ.БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неке пушке? Одакле је он узимао те пушке кад оде на стражу?

СВЕДОК ОШТ.БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Кажем, гарда је била тамо на ћошку где су се склапале улица Светозара Марковића и наша улица и ту је чувана наша стража и ту су наши дечки, ту им се и кухало, рекла сам да је и Адам сам хтео, није га нико хранио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да припрема?

СВЕДОК ОШТ.БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Оно што смо сами спремили који смо били најближе, сами смо се у томе моменту јер то је почетак деветог месеца, није то било неких већих, тек је почело.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, значи он је када оде на стражу ту на том ћошку задуживао оружје?

СВЕДОК ОШТ.БЛАЖЕНКА СЕВЕР: И по ноћи кад је чувао у кући кад су били код нас њих двојица су знали по ноћи били у подруму где је иза тог заклона ако би било дошло до нечега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А и у подруму се чувала стража?

СВЕДОК ОШТ.БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Где су те вреће, изван подрума.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Исто?

СВЕДОК ОШТ.БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Где су те вреће биле што сам рекла, на самој цести постављене, ту су седели дечки, а онда ако су видели да је мирно, нормално да су сели у подрум, да нису седели вани по ноћи, већ је био девети мјесец и ту су остављали ту муницију ако им треба за сутра и

онда кад је до свега тога дошло видјели смо ја и муж шта се догађа, нормално да смо то склонили да не би дошли у неприлике јер смо мислили да ипак неће се догодити ово што се догодило, да ћемо бити заробљени ако ништа друго.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Госпођо Блаженка, да ли је Ваш муж враћао оружје сваки пут када је завршавао стражу или је то оружје одлагао ту у подрум?

СВЕДОК ОШТ.БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Па некад је било у подруму, не могу Вам рећи, нисам ја баш сваки покрет његов пратила, знам да је био у тој групи с тим дечкима који су то радили, још је била једна жена са двоје дјеце малих, код нас се склонила из Светозара Марковића улица, која је дан прије отишла даље, помагали смо се како се ко снашао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, него сада сам мислила да рашчистимо тај ангажман Вашег супруга, посебно због тога што сте Ви, видела сам остварили сте и пензију, односно како?

СВЕДОК ОШТ.БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Да, имам статус.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате статус, је ли тако, жене?

СВЕДОК ОШТ.БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Удовице бранитеља.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Удовице бранитеља?

СВЕДОК ОШТ.БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а кажите ми је ли то постојао неки списак бранитеља или нешто? Кад се он тамо пријавио, кад је отишао 01-ог, је ли он евидентиран негде?

СВЕДОК ОШТ.БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Па ваљда је, јесте. Не могу Вам, нисам ја видјела списак да бих ја могла рећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је причао?

СВЕДОК ОШТ.БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Ја кад сам тражила своја права, ја сам нормално добила, онда значи ваљда је и био на списку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добрили сте потврду о смрти, је ли тако, за супруга да је погинули бранитељ? Добро. А да Вас питам сада за те вреће с песком, осим што су биле на улици, рекли сте према Светозара Марковића, је ли тако, према тој улици, да ли су у самом подруму на прозору биле вреће с песком?

СВЕДОК ОШТ.БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу?

СВЕДОК ОШТ.БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Јесу. Сад чујте, кад су видјели, видјели смо шта се догађа па смо ставили вреће у случају да би граната пала, ја сам пар дана прије по дворишту скупљала гелере од граната које су биле па сам стављала на фрижидер у кућу, мислила сам да ћу чувати за успомену и неки дан сам дознала да имам још један у руци гелер, те стално се пуцало, гранате су биле и све и стално си мислио ах престаће, није то само тај дан се догађа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли је могла, да ли се онда чувала стража и на самој улици код врећа с песком и у Вашем подруму?

СВЕДОК ОШТ.БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Не у подруму, није само тамо у подруму, то смо тако ставили, кажем у случају да би пала граната близу да би сачували прозор, да смо у тој просторији били ми, ја и бака и сусједа моја, то је био кауч, бака је имала 80 година, она спава тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да. То смо чули, него питао је бранилац, кажете да није било струје и да су те вреће биле на прозору. Какво је светло било ту у подруму?

СВЕДОК ОШТ.БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Свеће смо палили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А свеће сте палили?

СВЕДОК ОШТ.БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Па није било светла, рекла сам да сам тај дан била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли то било потпуно затворен прозор, потпун мрак?

СВЕДОК ОШТ.БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Потпуни мрак, палила сам, са свећама смо се већ онда, нисмо ни воде ни ништа, није то више било, спавала сам у подруму, више нисам у кући спавала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ходник и гаража како су били осветљени?

СВЕДОК ОШТ.БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Није било светла, то је велика дворкрилна врата и прозор је био и на ходнику по дану што је долазило светло кроз прозоре, ходник је исто имао прозор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И у ходнику је био прозор?

СВЕДОК ОШТ.БЛАЖЕНКА СЕВЕР: И у ходнику је прозор био, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И какво је било светло по дану?

СВЕДОК ОШТ.БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Па нормално светло упаљено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Потпуно нормално дневно светло?

СВЕДОК ОШТ.БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Нормално дневно светло кад је отворен, прозор је био можда 80 x 60, тако је био прозор и то су биле ниже просторије 2,40 свега висина, кажем то је више сутурен био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли то биле мало испод нивоа земље просторије?

СВЕДОК ОШТ.БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Мало испод нивоа, можда једно метар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вас зато и питам какво је било светло ту?

СВЕДОК ОШТ.БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Дневно светло кроз прозор које је долазило од подрума и од овога шпајза исто је био прозор, пуно је прозора било, на степеницама, на подестима су били прозори од стаклене цигле велики, тако да је светла било, а нормално то је било поподне да је светла долазило кад су се отворили врата и прозор иако је овде како мислите да је био мрак пошто су биле вреће, долазило је светло кроз ходник. Нисам ја упалила светло да бих ја видјела ко је ушао у подрум, то је нормално било

још увек, све отворено и дан, пола 2 поподне, видни је дан, није било ни облачно, могло се нормално видети кроз прозоре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците ми да ли је ту ноћ, то је питао тужилац, па нисте до краја одговорили, да ли је ту ноћ пре овога, значи ноћ 13. на 14. Ваш супруг био ангажован на стражи?

СВЕДОК ОШТ.БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Је и ту ноћ је чувао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ту ноћ?

СВЕДОК ОШТ.БЛАЖЕНКА СЕВЕР: И ту ноћ је чувао стражу, да иако је била мирна ноћ, иако није било пуцњаве, иако је он био на стражи и кажем он је после ушао у подрум, после нас, он није био са мношвом у то време ни кад је дошао Адам ме звати да идем помоћи његовој жени, ни кад смо ми утрчали у подрум, он је после нас утрчао у подрум.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Без оружја рекли сте, без оружја? А од оружја, односно код Вас у кући била је само муниција или можда нешто заосталог оружја од тих, што кажете, стража раније које су горе?

СВЕДОК ОШТ.БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Они су носили са собом, ти дечки који су одлазили, они су носили са собом, нису остављали код других.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте ту муницију припремили и сложили у ТА пећ?

СВЕДОК ОШТ.БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Па кад смо видјели тај зрачни напад и тенкове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тога дана?

СВЕДОК ОШТ.БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Тога дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад тога дана?

СВЕДОК ОШТ.БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Тог момента кад смо видели шта се догађа јер смо се уплашили шта ће се, ако уђу да ће се видети муниција, али нисмо мислили да ће се и пуцати на нас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли се дјествовало некада из Ваше куће? Да ли је некад неко из Ваше куће, из тог подрума или иза вреће с песком у дворишту некада дејствовао?

СВЕДОК ОШТ.БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

СВЕДОК ОШТ.БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Није било неког директног напада на кући прије, није никаквог било, кажем то је било само што су гранате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из Ваше куће да ли је неко некада дејствовао, то питам?

СВЕДОК ОШТ.БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Не, на некога није нико пуцао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тога дана када су кренуле гранате и када се кренуло на Вашу улицу, је ли неко дејствовао одатле или те ноћи?

СВЕДОК ОШТ.БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Рекли сте да су код вас у подрум ушли Окановић, Загрецки и тај младић кога сте превили и још неко?

СВЕДОК ОШТ.БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Међутим, Ви знате да је сведок Загрецки рекао да Вас не познаје?

СВЕДОК ОШТ.БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па зашто то?

СВЕДОК ОШТ.БЛАЖЕНКА СЕВЕР: То не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

СВЕДОК ОШТ.БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Не знам зашто он мене не познаје, он је исто радио у «Вутексу» где и ја и његови мама и тата и брат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И суочавали сте са њим?

СВЕДОК ОШТ.БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Да, јако пуно смо се суочавали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад нисмо у прилици, нисмо успоставили ту видео-конференцијску везу.

СВЕДОК ОШТ.БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Мени Станко није ништа направио, ја сам рекла они су само ушли шутећи, ни гас му нисам чула ни њему ни Миленку, само том дечку којег сам превила, који је плакао, они нису ништа рекли, само су се окренули и отишли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кажите ми када сте причали о снајперима да је било снајпера, да ли је било можда, мислим ко је те снајпере држао, знате, да ли су то само Срби држали или Хрвати, да ли је то у сваком случају војска правила те снајпере?

СВЕДОК ОШТ.БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Ја сам ушла, ја сам знала у то време док више нисам радила, док смо већ боравили у подруму, знала сам изаћи на пример да уберем парадајз и само сам снајпере чула и нормално да сам бјежала у кућу, више нисам и оно мало на руке што сам знала опрати си потребну ствар једну, две знам добро да више ни ту мајицу се нисам усудила однети ван него сам је на тавану објесила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли било можда снајпериста који су дејствовали ту из Ваше куће или из близине Ваше куће?

СВЕДОК ОШТ.БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Не, мислим да је то било из Светозара Марковића улице, точно се чуло с оне стране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, Ви сте чули оптуженог шта каже да он је био, он у својој одбрани каже да је био тога дана у улици Светозара Марковића, Ви кажете да је то било овде, и да је Светозара Марковића била дан раније?

СВЕДОК ОШТ.БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Шта је Светозара Марковића?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Светозара Марковића улица кажете да су борбе биле дан пре овога, а оптужени каже да је то тог дана?

СВЕДОК ОШТ.БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Не, нисам рекла да су биле борбе у Светозара Марковића, него су само, то је био териториј српске војске јер ја знам моји родитељи су живели.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од претходног дана?

СВЕДОК ОШТ.БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Од прије, већ дуже, јер ја сам одлазила, како Станко каже, чувала, зенге су чувале страже, није се могло у град. Могло се у град, јер моји родитељи су живели у улици Будућности, више нису били у Радничкој где смо некад били сусједи, били су цјели рат у Вуковару и тек крајем другог мјесеца 1992. године су дошли у Хрватску.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е, сад ја морам то да разјасним да ли је из Ваше улице, ту где је Ваша кућа, могло да се прође, уђе у улицу Светозара Марковића, рекли сте кроз неке баште, је ли?

СВЕДОК ОШТ.БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Да, могло се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кроз дворишта?

СВЕДОК ОШТ.БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Кроз дворишта, кроз башту се могло доћи, јер то је, како је наша улица, ја сам била на једној страни, па друга и одмах су сучељавале с друге стране наше улице, куће су сучељавале са кућама Светозара Марковића, кроз баште се могло доћи нормално.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли било неких препрека уколико би се и оружаном дејствовало између те две улице?

СВЕДОК ОШТ. БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Није ништа између било док није почео тај напад тога дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, је ли било страже и дању или само ноћу?

СВЕДОК ОШТ. БЛАЖЕНКА СЕВЕР: И дању и ноћу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И дању и ноћу?

СВЕДОК ОШТ. БЛАЖЕНКА СЕВЕР: У нашој кући је било само ноћу, а на том пункту који је мало даље од наше куће било је и ноћу и дању.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, за ову нисмо разјаснили, ми имамо овде да се зове ова покојна Рожа Лукетић, Ви кажете Ројка, Ројка је надимак или име?

СВЕДОК ОШТ. БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Тако су је звали, па звали су је Ројка, а ваљда је писано Рожа, не знам, нисам, ја колико знам је Ројка била, нисам никакав документ видјела да би могла рећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците ми још где су ти тенкови били, када сте чули тенкове, где су били пре ваздушног напада истовремено?

СВЕДОК ОШТ. БЛАЖЕНКА СЕВЕР: После?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После?

СВЕДОК ОШТ. БЛАЖЕНКА СЕВЕР: После ваздушног напада су кренули тенкови кроз нашу улицу, крај наше куће, ја нисам изашла ван, само што сам видјела кроз овај прозор из ходника сам гледала јер како је кућа тако стајала друга до ње, могли сте видјети кроз пролаз цесту, цесту, и видјела сам тенкове како иду, кроз тај прозор од ходника сам видјела тенкове како иду и пуцњава и све, али нормално да нисам излазила ван и иза тенкова је дошла пјешадија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, овај покојни Адам који је убијен када и Ваш муж, да ли је он можда држао стражу? Да ли је он био ангажован?

СВЕДОК ОШТ. БЛАЖЕНКА СЕВЕР: То не могу рећи ја, код нас није, да ли је негде даље ја не могу рећи за њега ништа, ја не знам ништа, мислим да није, али не могу ништа тврдити, али у нашој кући није био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли још нешто знате у погледу тих операција војних које су биле у овим суседним улицама? Колико је све то трајало, три недеље пре овога?

СВЕДОК ОШТ. БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Док сам ја била, а после тога сам ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, само пре тога ме интересује?

СВЕДОК ОШТ. БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Пре тога, да, па ето кажем од 23.08. сам задњи дан радила, то је био петак добро се сјећам, и после тога више нисам ишла, ишли смо један пут на договор, међутим није се могло радити због пуцњава, ишли смо други пут, исто то када сам дан прије него што сам настрадала, значи 13. петак је био добили смо плаћу и рекли смо у понедељак ћемо опет почет радити колико нас има, међутим то што се догодило више никад нико није радио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да Вас питам чини ми се да сте данас први пут испричали за ову муницију коју пакујете у ТА пећ?

СВЕДОК ОШТ. БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Сваки пут сам се сјетила после тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како пакујете муницију у ТА пећ?

СВЕДОК ОШТ. БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како пакујете муницију у ТА пећ?

СВЕДОК ОШТ. БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Па не знам, може, ја сам видјела муж је узео и отворио је поклопац јер из те пећи су биле извађене цигле, јер смо имали централно на лож уље па смо те цигле ставили да заштитимо пећ, и та пећ је била празна и валда је онда том мом мужу дошло, не знам, он је то узео у гаражи и улетио са тим, ја скупа са њим, и бацили у ту пећ и поклопили. Ево то, није ми прије, увек сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где је била та муниција?

СВЕДОК ОШТ. БЛАЖЕНКА СЕВЕР: У гаражи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онако стајала?

СВЕДОК ОШТ. БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Онако стајала, у ћошку стајала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где је била ТА пећ?

СВЕДОК ОШТ. БЛАЖЕНКА СЕВЕР: У ходнику, испод тога прозора у ходнику. У том ходнику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И онда када се уђе?

СВЕДОК ОШТ. БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Да, из гараже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се прво види та ТА пећ, па тек онда људи?

СВЕДОК ОШТ. БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Шта кажете?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи да ли се прво наиђе на ТА пећ па онда тек у подрум где сте Ви, то Вас питам.

СВЕДОК ОШТ. БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Не, не. У подруму у просторији гдје сам ја, то је тај ходник кажем, идете из гараже, уђете у тај ходник, то је

овако ходник, ту су врата гдје сам ја и ту је прозор и испод прозора је била та пећ. Да покажем на слици?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е да, то сам хтела да Вас питам, што ту ТА пећ уопште нисте до сада означавали. Чекајте само микрофон да Вам укључимо овде.

СВЕДОК ОШТ. БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Ту је био прозор у ходнику, исто тако, само мало, само мало. Да, добро, то је био прозор, то је исто, ту је долазило свјетло значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Додајте онда тај прозор.

СВЕДОК ОШТ. БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Свјетло је долазило, а ја сам из тог прозора како је та улица, из тог прозора сам ту видјела тенкове како иду према граду, тако су ишли, а ту, ту је била та пећ, ту је била та пећ и ту је гаража, ту је било точно тако ту иза врата како су била скроз врата, то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту је та муниција била?

СВЕДОК ОШТ. БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Унели смо и ту у ту пећ ставили, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, е сада ћемо то да ставимо на документ камеру и да само констатујемо ово.

Констатује се да је за овим сведокиња додала на скици прозор који се налази у ходнику и кроз који је допирало светло и то означила речју «свјетло», затим место где су ишли тенкови, што је и уписала и њихов правац кретања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли то и правац кретања или сте то само онако?

СВЕДОК ОШТ. БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Да, од тог, од Петроваца су ишли према граду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

И уписала, уцртала где се налазила ТА пећ у коју су она и супруг сместили муницију и то је означено као правоугаоник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Код овог прозора, је ли, код овог свјетла је ли ту?

СВЕДОК ОШТ. БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Да, да.

Код речи «свјетло» и такође означила да се претходно оружје налазило у гаражи и они су га затим пренели и сместили у пећ.

За овим на примедбу тужиоца исправља се записник утолико што се означава да је унета муниција, а не оружје у ТА пећ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Муниција или оружје?

СВЕДОК ОШТ. БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Муниција.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Муниција, ја сам погрешно издиктирала. Е може сада, ако смо већ код скице, изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја сада први пут чујем данас на данашњем претресу да је говорила о више пунктова где се чувала та стража.

СВЕДОК ОШТ. БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Један пункт је колико сам схватио тамо на углу Пролетерске и Светозара Марковића?

СВЕДОК ОШТ. БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли тако?

СВЕДОК ОШТ. БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А други пункт је ту код Ваше куће?

СВЕДОК ОШТ. БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Кажем то где су биле вреће.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли можете да нацртате на овој скици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ово само унесемо.

За овим се на тражење заменика тужиоца за ратне злочине у скици сведокиња уноси и пунктове који су се налазили и на којима су хрватски бранитељи чували страже, уцртава пункт код њихове куће и пункт на ћошку улица Други конгрес и Светозара Марковића.

Па сведокиња за овим уцртава и речима «пункт» означава ова места, односно речима не «пункт» него «вреће са пјеском».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте тако уписали – вреће са пјеском?

СВЕДОК ОШТ. БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ОШТ. БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Ево ту је круг где се чувала стража, Светозара Марковића, иде мало у косину и ова улица и ту је то било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е молим Вас да ставите то сада на ову документ камеру и ту да нам на овом покажете. Да ли може сада режија, може, да нам стави ову скицу на документ камеру.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Е сад ми реците.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само да сведокиња покаже.

И сведокиња за овим показује да је уцртала дакле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад кажите нам Ви.

СВЕДОК ОШТ. БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Ту је била та стража код које сам рекла да је Адам хтио припремити ручак за то, ту се та стража. А овдје су биле вреће, прије на самој цести како је био улаз у гаражу, ту је било на самој цести где су биле те вреће са пјеском сложене гдје се чувала по ноћи стража.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли можете да нам означите Ви улаз у Ваше двориште, молим Вас, само тужиоче то кад већ цртамо.

СВЕДОК ОШТ. БЛАЖЕНКА СЕВЕР: То је улаз, ту се улазило у двориште, није било никакве ограде, само су били чемпреси посађени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А овде ово?

СВЕДОК ОШТ. БЛАЖЕНКА СЕВЕР: То, ту су били чемпреси, ево ту су како је тај улаз у гаражу и то, ту су били чемпреси посађени, никакве и онда се улазило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И онда је ту одмах улица је ли?

СВЕДОК ОШТ. БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Да, ту је одмах цеста, није било пјешачког прелаза, одмах је била цеста и ту се улазило у нашу кућу, ту су биле седам степеница, и ту су била улазна врата, мало је било увучено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И сад све то морате тамо да вратите. Дакле овде где сте уписали прочеље куће?

СВЕДОК ОШТ. БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Ту се улазило у кућу, улаз у кућу, било је седам степеница, колико је било, подрум, мало је било увучено, ту су била улазна врата и ту се улазило унутра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, а овде где су вреће са пјеском, ту су кажете били чемпреси?

СВЕДОК ОШТ. БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Ту су били иза, ту су били иза чемпреси.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И није било ограде?

СВЕДОК ОШТ. БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Није ишла равно него је мало косо ишла улица, тако да како је тај улаз, тако се то овако косином су били чемпреси, ту је било мало цвјећа испред.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, али није било никакве ограде?

СВЕДОК ОШТ. БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Никакве.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Између Ваше куће и улице?

СВЕДОК ОШТ. БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Не, не, само жива ограда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас да останете ту, можда још нешто треба.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Е сад нам реците, то су та два пункта где се држи стража?

СВЕДОК ОШТ. БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ако сам Вас добро разумео то су та два пункта где се држи стража?

СВЕДОК ОШТ. БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се на оба та пункта држи стража и дању и ноћу или се на неком.

СВЕДОК ОШТ. БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Код наше куће је само било по ноћи, а на овом другом пункту је било и дању и ноћу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А кад се држи код Ваше куће ноћу, да ли се држи истовремено и на том пункту другом?

СВЕДОК ОШТ. БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да?

СВЕДОК ОШТ. БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи само по ноћи испред Ваше куће, а по дану не?

СВЕДОК ОШТ. БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И онда то оружје које Ви помињете да се налази у гаражи оно се користи за тај пункт испред Ваше куће?

СВЕДОК ОШТ. БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Нисам разумела.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Рекли сте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово оружје које сте спаковали у ТА пећ и које је било код вас, је ли то само за вас?

СВЕДОК ОШТ. БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Да, само за испред наше куће што је било, да није за ово.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Е сад ми реците, сад пошто имам неку дилему, у тој ТА пећи, да ли је била само муниција или је било и муниција и оружје?

СВЕДОК ОШТ. БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Само муниција, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је још неко други долазио ту код ваше куће да чува стражу или је то био само Ваш муж?

СВЕДОК ОШТ. БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Још су и други долазили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Још и други?

СВЕДОК ОШТ. БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И онда сада Ваш муж од своје куће оде на неко друго место да узме оружје, а код себе има муницију?

СВЕДОК ОШТ. БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Није била само његова муниција, муницију су остављали сви, неку резерву, као неко склониште су ту држали пошто је био затворени простор, кућа, гаража.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ОШТ. БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Па ваљда су зато ту оставили, то је била нека сигурност да није на улици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И колико њих ту на пример чува стражу?

СВЕДОК ОШТ. БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Па по двојица су били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваш муж и још неко?

СВЕДОК ОШТ. БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Још неко, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Ваш муж мора да оде негде, зашто, мислим уопште ми није јасно зашто ако је ту муниција, он није имао ту оружје, али добро то ја овако размишљам.

СВЕДОК ОШТ. БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Па не знам гдје га је оставио, ја не могу вам рећи јер не знам можда га је вани оставио прије него што је ушао, нисам била покрај да могу рећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, причамо овако.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли можемо да кажемо да су оба та пункта, пунктови како Ви кажете хрватских бранитеља?

СВЕДОК ОШТ. БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да?

СВЕДОК ОШТ. БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Реците ми колика је то количина муниције која је код Вас била у тој ТА пећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колика је ТА пећ?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Или колика је ТА пећ?

СВЕДОК ОШТ. БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Па није пуна, можда она 3-4 ремена, како се то зове.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Реденика?

СВЕДОК ОШТ. БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Но.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Реденика?

СВЕДОК ОШТ. БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Но, е то, можда три, четири таква са тим мецима, није тога било не знам колико да би то сад требала не знам која количина, јер је то стало у ту празнину те пећи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А реците ми осим тих врећа са песком које су биле ту где сте нацртали, јесам ја добро схватио да су биле вреће са песком и на тим прозорима?

СВЕДОК ОШТ. БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Само на овом вањском прозору.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Само на вањском, јасно.

СВЕДОК ОШТ. БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Не овом из ходника, него само из ове просторије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово где пише реч «подрум», је ли тако?

СВЕДОК ОШТ. БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Да, да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је тих врећа са песком било само у Вашој кући или је било и у околним кућама?

СВЕДОК ОШТ. БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Само у нашој кући.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Само у Вашој кући?

СВЕДОК ОШТ. БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А реците ми ово кад се ово догађа, када сте Ви повређени и када је био овај догађај где је Ваш супруг убијен, је ли то све, то је по дану?

СВЕДОК ОШТ. БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Нисам чула.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли то по дану?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пита тужилац за време, значи.

СВЕДОК ОШТ. БЛАЖЕНКА СЕВЕР: По дану је то било.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У колико сати је било то, да ли се можете сетити?

СВЕДОК ОШТ. БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Између пола 2, ја знам да је после 3 било некако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте Ви рекли мало пре када је питао бранилац, у пола 2 да је почео ваздушни је ли тако.

СВЕДОК ОШТ. БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Да, негде до пола 4, тако је то све скупа, колико се ја.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Али се видело тамо где сте Ви видели могли сте јасно да разазнате ликове тих људи?

СВЕДОК ОШТ. БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Како да не. Јесам, јер тај прозор то је био велики прозор од ходника, и отворена врата и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је тај 80 са?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да, да. Али сам мислио због тих.

СВЕДОК ОШТ. БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Дан је, без обзира што су биле вреће.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Због тих врећа са песком које сте помињали зато Вас питам.

СВЕДОК ОШТ. БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Да, разумим ја шта Ви мислите. Видјела сам, добро сам видјела.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте уопште то ништа лично да доживљавате, зато ћемо сада у овој фази. Још неко питање? Не. Е сад потпуно и ја сад морам да погледам овде да ли имам нешто да Вас питам, и да Вас замолим да се можда мало одморите да и ми направимо једну паузу и да се значи видимо за једно 15 минута. Можда ћемо имати нека још питања, можда ћете остати да чујете и вештака и тако.

СВЕДОК ОШТ. БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Добро.

За овим суд одређује паузу ради одмора у трајању од 15 минута, значи до 15 до 12.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан.

Настављено након паузе ради одмора.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се претрес настави.

Констатујем да су и даље присутни сви који су позвани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Госпођо Блаженка, оптужени и остали извињавам се што смо каснили. Ви сте се надам се одморили, имам само још два питања за Вас.

СВЕДОК ОШТ. БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Реците.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је, не знам да ли Вас је неко овде питао да ли је тога дана, да ли сте чули да неко виче «ЈНА овде, изађите напоље» и тако даље?

СВЕДОК ОШТ. БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Не, нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или претходних дана?

СВЕДОК ОШТ. БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте. Добро. И да ли је било тенкова и претходних дана који су улазили у ту Светозара Марковића или у неке друге улице?

СВЕДОК ОШТ. БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Не, само су се чули 05.09. су се чули из даљине ти тенкови, али их прије нисам видјела.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је то што сам ја хтела да Вас питам, тужилац и бранилац да ли има још питања? Оптужени изволите. Хтела сам ја Вас нешто да питам, изволите. Рекли сте када сте на почетку испитивали сведока, да сте претходних дана били у неком окружењу у Петровој гори и тако даље, ко је био у окружењу?

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Па тамо тај народ што смо били тамо, српски народ, било не само Срба, било је и Хрвата, Русина, Мађара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Народ или ТО?

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: ТО није постојао тада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није постојао?

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Изволите.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Хтео сам да питам, да ли у том реду кућа где је Ваша та била, било још таквих сличних кућа као Ваша?

СВЕДОК ОШТ. БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Сличних кућа?

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да?

СВЕДОК ОШТ. БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Јесте.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Колико?

СВЕДОК ОШТ. БЛАЖЕНКА СЕВЕР: То је насеље које је грађено, само мало да ми, нормално то је «Вупик» дао својим радницима у случају да нису сви купили градилиште и ми смо, те куће су углавном сличне биле, али не све исте.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Говорим ове куће до улице?

СВЕДОК ОШТ. БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Пет тих.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Колико је било?

СВЕДОК ОШТ. БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Један, два, три, четири, пет, шест, седам, осам, девет, девет кућа.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Колико се мени чини, колико памтим да су оне биле типске куће, значи све исте?

СВЕДОК ОШТ. БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Типске јесу, али ипак су имале неке своје, оне су биле само искољчане гдје и у којем положају да се направе, али свако је ипак направио неку своју, на пример улаз у гаражу није био по нацрту како је било планирано, и све то тако да како је ко себи ипак направио неке промјене.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Како је дошло онда баш да ваша кућа има тај бункер испред куће, како? Ко је то одредио?

СВЕДОК ОШТ. БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Па ваљда зато што у том реду имала је, прва је била Лекина кућа без гараже, па је била Јанко је имао гаражу, па је била ова друга, наша је била исто са гаражом, па ваљда зато што је била на хрватској страни кућа, ове друге нису биле.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Ма то је исти ред, како на хрватској страни не разумем?

СВЕДОК ОШТ. БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Па били су Хрвати живјели у њој. Други нису имали гараже.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Добро, хвала.

СВЕДОК ОШТ. БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Гушара није имао гаражу, он је био, знаш добро да је била крчма тамо, тако да нико није ни живио у тој кући до нас, у овим другим кућама су многи већ отишли, избјегли.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да, и ко је донео те вреће и ко је то организовао?

СВЕДОК ОШТ. БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Па јесам рекла да је то гарда донела, да је био Петар Качић и још не знам ко је са њим довезао те вреће са пјеском и поставио.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Па да тамо је било још Хрвата, како баш код вас, зашто баш код вас?

СВЕДОК ОШТ. БЛАЖЕНКА СЕВЕР: А па ето, валда зато што је мој муж се са тим сложио.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Добро, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ових 28 страдалих што сте рекли, ту је био међу њима и Ваш муж?

СВЕДОК ОШТ. БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онда овај покојни Адам?

СВЕДОК ОШТ. БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли тако, остали су исто били мушког пола или их је било?

СВЕДОК ОШТ. БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Било је мјешано, и мушки и женски, било је исто тако како у којој кући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је практично из ваше куће четворо?

СВЕДОК ОШТ. БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Четверо да из моје куће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И остало из других кућа или како?

СВЕДОК ОШТ. БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Из других кућа даље од наше, нисмо све једна до друге куће, то је кажем негдје до пруге било, то је можда једно 800 метара дужине од наше куће до те пруге што се тај дан заузело до навечер колико сам ја чула, у том дјелу се то догодило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ОШТ. БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Ја знам за Барковића, знам за Вучка, знам, то су обитељи које ја знам да су још страдале, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли питања више има или нема? Нема. Да ли се Ви сећате још нечега што би требало да нам кажете?

СВЕДОК ОШТ. БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Не знам ево овог момента се не могу, мислим овог момента мислим да сам све рекла што сам могла рећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да се сетите?

СВЕДОК ОШТ. БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Што се тиче Ваших трошкова за данашњи долазак, обзиром да је организовано ово да дођете, да ли имате неке трошкове?

СВЕДОК ОШТ. БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немате?

СВЕДОК ОШТ. БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Немам никакве трошкове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онда ћемо на овај начин завршити Ваше испитивање, ја се Вама захваљујем што сте дошли.

СВЕДОК ОШТ. БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И сада можете да останете да чујете судског вештака ако желите или можемо да позовемо Службу за помоћ и подршку сведоцима, тако да смо на овај начин завршили. Можете да останете да чујете вештака, можете и да идете.

СВЕДОК ОШТ. БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Добро, могу ту сјести.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете.

СВЕДОК ОШТ. БЛАЖЕНКА СЕВЕР: Добро, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е хвала. Позовите молим вас вештака.

Судски вештак доц.др Ђорђе Алемпијевић, са подацима као на списку сталних судских вештака, упозорен, исказује:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, Ви знате да своје вештачење треба да дате по најбољем знању, по правилима струке, заклетву сте положили када сте се уписали на списак сталних судских вештака, овде сте давали писмени налаз и мишљење у овом предмету, па ћете ми рећи да ли остајете код тог вештачења и код овог мишљења које сте дали у погледу повреда које је задобила Север Блаженка и у погледу смрти покојне Роже Лукетић и у погледу Вашег закључка за смрт Котреба Марије?

СУДСКИ ВЕШТАК др ЂОРЂЕ АЛЕМПИЈЕВИЋ: Да, ја сам овде у претходном поступку дао свој писани налаз и мишљење од 02. марта ове године и у целости остајем при овом писаном налазу и спреман сам да одговарам на питање, да дам појашњење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, остајете у свему је ли тако, код тога?

СУДСКИ ВЕШТАК др ЂОРЂЕ АЛЕМПИЈЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекла нам је данас оштећена Север Блаженка да су скоро открили и неки гелер у њеној десној руци, десном рамену, нисам сигурна да ли то нешто мења у овом закључку?

СУДСКИ ВЕШТАК др ЂОРЂЕ АЛЕМПИЈЕВИЋ: То не мења на основу медицинске документације коју сам имао у виду, а то је документација изи 1991. године, о њеном лечењу на Војномедицинској академији у Београду, недвосмислено произилази да је она задобила повреде од распрскавајућег експлозивног средства, тако су описане повреде, тако да је чињеница да је нађен гелер само још једна потврда ове тезе која стоји.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. И у погледу овог Вашег мишљења, закључка, за Котреба Марију, сада нам објасните још и то? То је ово под римско III.

СУДСКИ ВЕШТАК др ЂОРЂЕ АЛЕМПИЈЕВИЋ: Да, у време када сам ја вршио увид у списе ради овог вештачења за Котреба Марију није постојала никаква медицинска документација у списима. Наиме, није постојао записник о ексхумацији и идентификацији посмртних остатака, оно што сам ја пронашао у списима јесте заправо документ који сам цитирао у свом налазу, и то је само мало то је тачка 13. у мом налазу на страни 4, где је заправо једно решење Општинског суда у Вуковару из 1992. године, којим је практично правно утврђена чињеница смрти Котреба Марије, и написано је у том документу који се налази у списима да је погинула у Вуковару 14.09.1991. године. Дакле, ми овде немамо посмртне остатке или бар нема података о томе да су пронађени посмртни остаци, па самим тим не знамо ни какве су повреде постојале и како је њена смрт наступила. Међутим, ја сам касније полазећи од чињенице да у списима постоје подаци да је и Котреба Марија била са осталим оштећеним у истој просторији, разматрао ту могућност да пошто је неспорно да су две особе задобиле повреде од распрскавајућег експлозивног средства, оштећена која је данас саслушана пред судом, као и Рожа Лукетић, што произилази из обдукционог записника. Дакле уколико је и Котреба Марија боравила у тој просторији имајући у виду и екстензивност повреда посебно код оштећене која је данас саслушана, не може се искључити могућност да је она исто задобила повреде од те експлозије. Дакле, услед дејства распрскавајућег експлозивног средства, то се наравно не може ни тврдити, али је то просто једно размишљање које стоји.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли има питања? Не. Бранилац, оптужени? Госпођо Блаженка питања? Нисте ни чули, пређите овде ако хоћете, можда Вам је овде лакше. Чланови већа? Да ли Ви имате још нешто да додате? Не.

СУДСКИ ВЕШТАК др ЂОРЂЕ АЛЕМПИЈЕВИЋ: Немам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваши трошкови, хоћете ли да опредељујете или ћете доставити писмено?

СУДСКИ ВЕШТАК др ЂОРЂЕ АЛЕМПИЈЕВИЋ: Ево ја могу да вам дам, припремио сам.

За данашњи долазак вештак трошкове тражи по трошковнику који прилаже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Завршили смо на овај начин.

СУДСКИ ВЕШТАК др ЂОРЂЕ АЛЕМПИЈЕВИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала Вам.

СУДСКИ ВЕШТАК др ЂОРЂЕ АЛЕМПИЈЕВИЋ: Довиђења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Довиђења. Задржали смо се дуго на паузи, међутим овај део суђења је био кратак због тога што смо ми за данас завршили све што је планирано осим наравно саслушања сведока путем видеоконференцијске везе. Термини који су овде у овом суду, које смо успели сада да пронађемо, након што смо обавештени да није успостављена видеоконференцијска веза, су 27. и 30. септембар поподне и 08. октобар пре подне, међутим то је све оно што смо ми видели сада данас, а да нисмо разговарали са колегама из Хрватске, тако да док они нас не обавесте да је поправљена та њихова апаратура за видеоконференцијску везу, ми не знамо када ћемо имати следећи претрес и због тога евидентирајте ове датуме, али не као нешто што је потпуно сигурно, обавестићемо Вас писмено. Дакле. Морамо у сваком случају писмено и због сведока. Значи то термини које смо нашли сада као слободне су 27. и 30.09. и 08.10. стим што је 08.10. пре подне, а 27. и 30. су поподне, ја претпостављам да видеоконференцијску везу нећемо радити поподне, али то је сада све заиста неизвесно.

За овим суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се данашњи претрес одложи ради саслушања сведока Загрецки Слободана и Мире Патковић путем видеоконференцијске везе и ради извођења осталих доказа, стим што ће се наредни претрес

заказати накнадно писменим путем након што се обави договор са колегама из Хрватске о успостављању видеоконференцијске везе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За тада молим вас да уколико буде неких других доказа, писмено предложите како бисмо тада могли да завршавамо. Браниоче чули сте, значи за тада ако има писмених доказа имате времена предложите нешто. У октобру је тај датум 08. ако буде пре подне. То је то.

Довршено у 12,14 часова.

Записничар

Председник већа-судија